

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-01565

Den 25. november 2013

Folketingets Udvalg for Landdistrikter og Øer har i brev af 3. november 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 18 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 18 (alm. del):

Ministeren bedes kommentere henvendelsen af 23/10-13 fra Nicolai Agger Haarby vedrørende landzonetilladelse, jf. ULØ alm. del – bilag 23.

Svar

Kommunalbestyrelsernes afgørelse om landzonetilladelse kan ifølge planloven påklages. Det betyder, at ansøgere kan klage over afslag på landzonetilladelse, mens tilladelser kan påklages af f.eks. naboer eller grønne organisationer.

Klager over landzonetilladelser har opsættende virkning. Reglen forebygger bl.a., at ansøgere foretager dyre investeringer, der senere tabes, hvis landzonetilladelsen ændres til et afslag.

Jeg kan ikke gå ind i den konkrete sag, der verserer i Natur- og Miljøklagenævnet, men nævnet har generelt oplyst, at sagsbehandlingstiden kan variere bl.a. som følge af en given sags kompleksitet, behovet for indhentelse af supplerende oplysninger mv.

Klagegebyrets størrelse er udtryk for en afvejning af på den ene side at tilskynde potentielle klagere til at overveje, om det fornødne saglige grundlag for at klage er til stede, og på den anden side, at gebyret ikke skal afholde nogen fra at klage af økonomiske grunde.

Ida Auken

/

Sven Koefoed-Hansen